

[Lennart Larsson.]

tede investerings- og prispolitik og en rimelig selvfinansieringsgrad. Når disse driftsmæssige regler udformes, indhentes udtalelser fra fagfolk. Elprisudvalget vil blive et forum, hvor der kan samarbejdes, ikke styres, hvad socialisterne er kede af, men samarbejdes mellem forsyningsselskaberne og kommunerne og ministeriet, i stedet for at man som i dag bliver affærdiget med folketingets egen monopollovgivning, for det er jo det, der er sket de sidste år.

Vedrørende den sjette indsigelse, hvor fremskridtspartiet hævder, at lovforslaget skaber en farlig adgang til styring af erhvervslivet gennem prisdifferentiering, vil lovforslaget gennem dette rundbordsudvalg med DEFs medlemmer bl. a. have mulighed for at fjerne den i dag eksisterende prisdifferentiering. Det er jo sådan, at den er konkurrenceforvridende, og for mange virksomheder af de større kan det dreje sig om flere hundrede tusinde kroner i udgifter.

Med hensyn til samarbejdsaftalen er denne ikke parlamentarisk mulig, og det ved fremskridtspartiet. Men som sagt, parlamentarisme er vel ikke det, der interesserer partiet mest, og derfor afviser de den. At det skulle være bedre med en samarbejdsaftale er, det vil jeg gerne sige, rent subjektivt. Jeg tror, at lovforslaget vil skabe baggrund for en bedre forståelse for de eventuelle milliardinvesteringer og dermed betydningsfulde planlægninger af kraft, varme og a-kraft.

Under punkt 5 hævder fremskridtspartiet, at der er tale om en socialisering af elforsyningsvirksomhederne, og det er dog den mest letkøbte argumentation, jeg nogen sinde har hørt, alene ud fra den betragtning, at fremskridtspartiet sammenligner med andre områder af erhvervslivet, landbrugsproduktion, byggeri og håndværk. Endnu kan enhver borger i dette land frit købe huse, mad og møbler hos hvem han ønsker. Der er frit forbrugsvalg. Derimod kan han kun købe sin el hos det selskab, der findes, hvor han bor. Ønsker han at skifte leverandør, må han forlade hus og hjem, og gør han ikke det, kan han endda blive dømt til at betale.

Jeg vil støtte lovforslaget ud fra de betragtninger, der er anført over for udvalget, nemlig for det første at sikre den størst mulige nyttevirkning af den anvendte energi. Det har betydning med hensyn til vores energibalance, der viser, at vi smider halvdelen af vores

energi væk. Endvidere erklærede handelsministeren over for udvalget, at elprisudvalget har til formål at forbedre de nuværende forhold. Betænkningen siger endvidere, at elprisudvalget skal, og jeg understreger skal, arbejde ud fra en langsigtet politik, en langsigtet investeringspolitik, en langsigtet prispolitik og den størst mulige selvfinansieringsgrad, tre grundprincipper, der vil være af største værdi for økonomien i vores forsyningsselskaber.

Jeg håber, at forsyningsselskaberne vil gå mere positivt ind i samarbejdet, end de viste under udvalgsarbejdet. Det vil gavne samfundet mest. Og jeg går ud fra som givet, at man i monopoltilsynet i sine afgørelser indtil lovens ikrafttræden vil benytte sig af lovens intentioner med hensyn til en langsigtet pris-, investerings- og selvfinansieringspolitik.

Wamberg (FP):

I modsætning til hr. Gert Petersen har jeg været medlem af energiudvalget under dette lovforslags behandling og er selvfølgelig helt enig med vores ordfører i det, han allerede har sagt.

Når jeg alligevel tager ordet, er det, fordi hr. Gert Petersen fandt anledning til at give det socialistiske parti venstre et trøstens ord med på vejen ved at påstå, at det ikke er en klart socialistisk politik, venstre bl. a. ved tilslutning til dette forslag dokumenterer at føre. Denne bemærkning fra hr. Gert Petersen burde i hvert fald få de medlemmer af venstre, der tror, de repræsenterer et liberalt parti, til at rejse ørerne.

Når socialiseringsudviklingen går den efter SFs opfattelse rigtige vej med støtte fra et såkaldt liberalt parti, så bedyres det ekstra kraftigt fra venstrefløjen, at det så sandelig ikke er et forslag, der fremmer socialiseringen.

Venstres stilling i denne sag vil forhåbentlig gøre det klart for de mange vildledte vælgere, der gav partiet deres stemme ved sidste valg, at varedeklarationen, venstres valgløfter, ikke stemmer med den politik, partiet siden har ført. Det bliver forhåbentlig honoreret efter fortjeneste ved næste valg.

Arentoft (FP):

Desværre må man jo nok sige, som hr. Jes Schmidt, at løbet er kørt med hensyn til dette lovforslag. Selv om der bliver talt meget heroppe fra talerstolen, er det vist endnu aldrig lykkedes nogen at overbevise nogen af tingets